ชื่อผลงาน การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
ชื่อผู้วิจัย รัตนาพร พันธนะสุวรรณ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี สาขาธุรกิจศึกษา-การบัญชี
สถานศึกษาที่สังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ
หมายเลขโทรศัพท์ 089-0480070
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ 2566
ประเภทวิจัย วิจัยการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1.เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม 2.เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 153 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น 1.แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท 3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 11.45 เป็น 15.55 และค่า t-test เท่ากับ 15.59 ซึ่งตรงกับสมมติฐาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบกลุ่ม

2. ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.37) โดยมีรายละเอียดดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาเรื่องที่เรียนจน

เกิดความเข้าใจถูกต้องส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.55) กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริม ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็นและ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนชอบสรุปเนื้อหาและจัดระเบียบความรู้ที่เรียนได้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) ความรู้ในรายวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในกลุ่มและส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดหลากหลายสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมในเนื้อหารายวิชาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23)

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนการสอนจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา หรือฝึกประสบการณ์จากการทำกิจกรรมทั้งภายในห้องเรียน หรือภายนอกห้องเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่กล่าวถึงผู้เรียนในมาตรา 22 การจัดการศึกษา ว่าให้ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถและผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด รวมไปถึงในมาตรา 24 ที่ให้จัดกิจกรรม เนื้อหา การเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ต้องฝึกทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์จริง ปลูกฝังค่านิยม คุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้ในทุกวิชาโดยผู้สอนและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปด้วยกัน จากแหล่งเรียนรู้หลากหลายที่ (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 นั้นระบบการศึกษาต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงในปัจจุบัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ทักษะที่เด็กจำเป็นต้องมีในศตวรรษที่ 21 คือ 3Rs 4Cs ซึ่งได้แก่ การอ่าน การเขียน การคำนวณ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การร่วมมือและการคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะชีวิต และอาชีพและที่ขาดไม่ได้คือ ทักษะด้านสารสนเทศและเทคโนโลยี เพราะเด็กยุคใหม่เป็นเจนเนอเรชันนที่ชอบใช้อินเตอร์เน็ต ดังนั้นระบบสารสนเทศจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและเข้าถึงความรู้ได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ สามารถขยายและเชื่อมโยงความรู้ได้ทั่วโลก การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจึงต้องยึดหลัก สอนน้อยเรียนมาก ให้เด็กได้เรียนรู้เองจากการลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้จากภายในใจและสมองของตนเอง โดยมีครูคอยอำนวยความสะดวกและออกแบบการเรียนรู้ในการเรียนรู้ (วิจารณ์ พาณิช, 2555)

จากข้อมูลที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนต้องมีรูปแบบที่เปลี่ยนไป ต้องพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงรูปแบบและวิธีการสอน เปลี่ยนเป้าหมายของการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ บริบทของสังคมที่เปลี่ยนไป รวมถึงการวัดการประเมินผลที่สามารถนำผลที่ได้ไปพัฒนานาผู้เรียนต่อได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการ

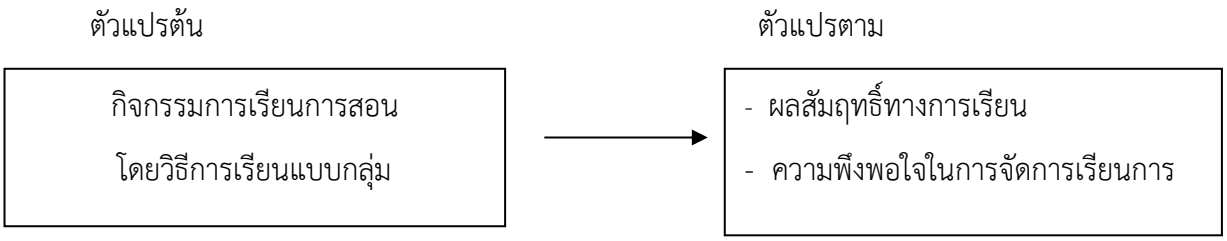
เรียนการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาในรายวิชาการบัญชีได้ดีขึ้น เนื่องจากว่าการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการแบบกลุ่มเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน พร้อมกันสมาชิกในกลุ่มของตนเอง มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็นมีการวางแผนในการเรียน และช่วยกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจกับเนื้อหาและได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง เมื่อถึงเวลาแยกย้ายทำแบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้มาก ขึ้นอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวมาใช้ พร้อมทั้งยังศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจในการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการเรียนแบบกลุ่ม หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ให้ในกลุ่มมีนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนร่วมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดปัญหาในการแบ่งกลุ่มโดยใช้เวลาสั้นๆ ประมาณ 10-15 นาที ให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นไม่มีการตำนิว่า “ถูก” หรือ ”ผิด” เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยอาศัยความร่วมมือ และความรับผิดชอบของ สมาชิกภายในกลุ่มในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายภายในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการทำงานร่วมกัน การปรึกษาหารือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของสมาชิก การทำงานเป็นกลุ่มหรือทักษะทางสังคม ความสัมพันธ์ในทางบวก และกระบวนการกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด ซึ่งวัดได้จากคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะบอกคุณภาพของผู้เรียนแล้วยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตร คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้ ความสามารถ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

Seemalanon1212 (2013) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการกลุ่มเป็นวิทยาการที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มคน เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมของคน ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสัมพันธ์และการพัฒนาการทำงานของกลุ่มคนให้มีประสิทธิภาพ

จุดเริ่มต้นของค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ การศึกษากลุ่มคนด้านพลังกลุ่มและผู้ที่ได้เชื่อว่าเป็นบิดาของกระบวนการกลุ่มก็คือ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) นักจิตวิทยาสังคมและนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ 1920 เป็นต้นมา และได้มีผู้นำหลักการของพลังกลุ่มไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การพัฒนาบุคลิกภาพและจุดประสงค์อื่น ๆ รวมทั้งในวงการศึกษา

ดวงเดือน เทศวานิช (2533 : 128) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์มีชื่อในภาษาไทยหลายชื่อ เช่น กระบวนการกลุ่ม แบ่งกลุ่ม พลังกลุ่ม พลวัตรของกลุ่ม กลศาสตร์ของกลุ่ม เป็นต้น ผู้ริเริ่มคนแรกได้แก่ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) นักวิทยาศาสตร์และนักจิตวิทยาสังคมชาวเยอรมัน ผู้ศึกษาเกี่ยวกับพลังกลุ่มในแง่พฤติกรรมมนุษย์

สำหรับในประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2515 ทิศนา เทียนแสน ได้ทำปริญญานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตเรื่องการใช้กลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมด้านมนุษย์สัมพันธ์สำหรับนิสิตฝึกหัดครู ต่อมา ดร.ทิศนา แขม

มณี (เทียแสน)อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำเรื่องกลุ่มสัมพันธ์มาทดลองสอนในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท

ความหมายของวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

นันทวรรณ แก้วโชติ (2560: 38) ได้กล่าวว่า วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม หมายถึง วิธีจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยกันค้นคว้าหรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ชาตรี เกิดธรรม ได้กล่าวว่า วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม คือ การที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ช่วยกันค้นคว้าแก้ปัญหา หรือปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถ ตามความถนัดหรือตามความสนใจ เป็นการฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันตามวิธีแบบประชาธิปไตย ทุกคนจะต้องดำเนินการตามที่มอบหมายให้ เป็นวิธีที่ช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้เพื่อนร่วมงาน แต่ต้องดำเนินการอย่างมีหลักเกณฑ์ ครูจะต้องวางแผนให้นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

หลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

Seemalanon1212 (2013) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเองและมีการเพื่อทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ เป็นการสร้างบรรยากาศและสมาธิของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนการสอน การจัดสถานที่ การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีดำเนินการสอน กติกาหรือกฎเกณฑ์การทำงาน ระยะเวลาการทำงาน

2.2 ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูลงมือสอนโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน เช่น กิจกรรม เกมและเพลง บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น

2.3 ขั้นวิเคราะห์ เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้แล้ว จะให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ความสัมพันธ์กันในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน โดยวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานกลุ่มให้คนอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของกันแนะกัน ขั้นวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และมองเห็นปัญหาและวิธีการทำงานที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงาน เป็นการถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นแนวคิดที่ต้องการด้วยตนเอง เป็นการขยายประสบการณ์การเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม

2.4 ขั้นสรุปและนำหลักการไปประยุกต์ใช้ นักเรียนสรุป รวบรวมความคิดให้เป็นหมวดหมู่ โดยครูกระตุ้นให้แนวทางและหาข้อสรุป จากนั้นนำข้อสรุปที่ค้นพบจากเนื้อหาวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ให้

เข้ากับตนเองและนำหลักการที่ได้ไปใช้เพื่อการปรับปรุงตนเอง ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับคนอื่นประยุกต์เพื่อแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และดำรงชีวิตประจำวันเช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพ เกิดความเห็นอกเห็นใจ เคารพสิทธิของผู้อื่น แก้ปัญหา ประดิษฐ์สิ่งใหม่ เป็นต้น

2.5 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลว่า ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด โดยจะประเมินทั้งด้านเนื้อหาวิชาและด้านกลุ่มมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ ประเมินด้านมนุษย์สัมพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม เช่น ผลการทำงาน ความสามัคคี คุณธรรมหรือค่านิยมของกลุ่ม ประเมินความสัมพันธ์ในกลุ่มจากการให้สมาชิกติชมหรือวิจารณ์แก่กันโดยปราศจากอคติ จะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้และจะทำผู้สอนเข้าใจนักเรียนได้ อันจะทำให้ผู้เรียนผู้สอนเข้าใจปัญหาซึ่งกันและกันอันจะเป็นหนทางในการนำไปพิจารณาแก้ปัญหาและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน

นันทวรรณ แก้วโชติ (2560: 39-40) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดเตรียมวางแผนการสอน โดยเตรียมหัวข้องานที่จะมอบหมายให้ทำเป็นกลุ่ม กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา วิธีการ ตลอดจนเตรียมสื่อการสอนและเอกสารที่ต้องใช้ในการสอน

2. ขั้นดำเนินการสอน ประกอบด้วย

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นจูงความสนใจของผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ อาจใช้วิธีทวนความรู้เดิม สนทนา ซักถาม อภิปรายนำเรื่อง เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนควรได้แจ้งจุดประสงค์การสอน แจ้งขั้นตอนการทำกิจกรรม กำหนดเวลา และข้อตกลงอื่น ๆ ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันก่อนเข้ากลุ่มทำกิจกรรม

2.2 ขั้นสอน มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามจำนวนที่เหมาะสม ใช้วิธีแบ่งกลุ่มที่น่าสนใจ
2) ให้แต่ละกลุ่มเลือกประธาน เลขานุการ
3) แจกเอกสาร บัตรคำถาม หรือสื่อการเรียนที่กลุ่มจำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่ม
4) ให้กลุ่มทำกิจกรรมเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด
5) ให้แต่ละกลุ่มทำรายงานผลของกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนด

2.3 ขั้นสรุป

1) ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปความสำคัญจากการรายงานของแต่ละกลุ่มและผู้สอนให้เสนอแนะพร้อมแนวคิดในการประยุกต์ใช้
2) สนทนาและซักถามประเด็นปัญหาสำคัญเพื่อการวัดผล

3. ขั้นประเมินผล เป็นขั้นที่ผู้สอนประเมินจากการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน เกิดเจตคติและทักษะในการทำงานกลุ่มมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ ผู้สอนควรได้ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ด้วย เช่น ความกระตือรือร้นในการ

แบ่งกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสนใจ ความกล้าแสดงออก ลักษณะการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

นันทวรรณ แก้วโชติ (2560: 40) ได้กล่าวถึงข้อดีของวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกหน้าที่ ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตามในกลุ่ม ฝึกการช่วยเหลือในการทำงาน ฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ ฝึกความมสามัคคี เป็นต้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดค้นคว้า หาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ฝึกการเขียนรายงานและการฝึกพูดเสนอผลงานต่อที่ประชุม

3. เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

4. ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น เพราะได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลา

5. วิธีนี้ผู้สอนสามารถใช้ประกอบการสอนได้ทุกวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง

6. ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีในเวลาอันจำกัด เพราะผู้เรียนได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ พึ่งพาอาศัยกัน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผลการสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึงความสามารถความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2548) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549) กล่าว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือวัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่าง ๆ

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคล

ได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ชริณี เดชจินดา (2535, หน้า 6) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องความรู้สึกพอใจ จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการ ตอบสนอง

สง่า ภู่ณรงค์(2540, หน้า 9) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ(2546, หน้า 3) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงท่าทีความรู้สึก หรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดย ผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 , หน้า 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกส่วนรวมของบุคคลต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลที่เกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษา อันเกิดจากทัศนคติและความต้องการได้รับการตอบสนองทางด้านคุณภาพการสอนและปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกความพึงพอใจได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่
ด้านคุณภาพการสอนและ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

ปาริชาติ สังข์ขาว (2551) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของ บุคคลใน ทางบวกความชอบความสบายใจความสุขต่อสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่ พอใจต่อสิ่งที่ทำ ให้เกิดความชอบความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวพอสรุปความได้ว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับการได้รับการ ตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม ในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง

การวัดความพึงพอใจ

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ (2546, หน้า 5) กล่าวว่ามาตรวัดความพึงพอใจสามารถ กระทำได้หลายวิธีได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระคำถาม ดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่นการบริการการบริหารและเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดกิริยาท่าทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกต อย่างมีระเบียบแบบแผน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2559:บทคัดย่อ) การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีม ในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามปลายเปิดความสามารถในการทำงานเป็นทีม และแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน ผลการวิจัย พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ผลความสามารถในการทำงานเป็นทีม มีความใส่ใจ กระตือรือร้น และรับผิดชอบการทำงาน รวมทั้งมีเป้าหมายที่เหมือนกันคือต้องการให้งานออกมาดี ทำให้เกิดความสามัคคีในการทำงานภายในกลุ่ม และการรับฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่มได้เป็นอย่างดี และปัญหาที่พบในการทำงานเป็นทีม คือ เรื่องเวลาในการรวมกลุ่มไม่ตรงกัน รองลงที่คือปัญหาของการติดต่อสื่อสารผิดพลาด และผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.39 โดยด้านบทบาทในการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านกระบวนการทำงานเป็นทีมและและด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทีม มีค่าเฉลี่ย 4.38

ชรินทร์ญา หวังวัชรกุล (2565:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่องโครงสร้างข้อมูลแบบลิงก์ลิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจดิจิทัล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา 2565 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ

หลังเรียนเรื่องโครงสร้างข้อมูลแบบลิงก์ลิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิคSTAD2)ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิคSTADกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปี 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจดิจิทัล ที่เรียนรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมเพื่องานธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)จำนวน 23 คนเครื่องมือการวิจัยได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องโครงสร้างข้อมูลแบบลิงก์ลิสต์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดตัวอย่างแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ Wilcoxon Signed-Ranks test ผลการศึกษาพบว่า1)ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิค STADมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.001และ2)ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิค STADเรื่องโครงสร้างข้อมูลแบบลิงก์ลิสต์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วรากร แจ้งสนาม ,สนิท ตีเมืองซ้าย และปัณญาพัฒน์ ขันทอง (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการเรียนผสมผสานแบบร่วมมือตามเทคนิคแบ่งกลุ่มแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชาวิทยาการคำนวณสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า (1) การเรียนรู้ผสมผสานแบบร่วมมือกันตามเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นการนำการเรียนรู้ สองรูปแบบมาบูรณาการร่วมกันคือ การเรียนรู้ผสมผสานและเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ทั้งหมด 5 ขั้นตอนตามเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ คือ ขั้นสอน ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม ขั้นทดสอบย่อย ขั้นความก้าวหน้า ขั้นให้รางวัลกลุ่ม และในแต่ละขั้นตอนได้นำรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานทั้งในชั้นเรียนปกติและชั้นเรียนออนไลน์เข้าไปร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (2) โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบร่วมมือกันตามเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า (3) พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบร่วมมือกันตามเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

วนิดา เกตุเส็ง และ พรรณราย เทียมทัน (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับแอปพลิเคชันพลิกเกอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มโรงเรียนลานสักกลุ่ม 3 จังหวัดอุทัยธานี สังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับแอปพลิเคชันพลิกเกอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับแอปพลิเคชันพลิกเกอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับแอปพลิเคชันพลิกเกอร์มีความคงทนในการเรียนรู้หลังผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

อารีรัตน์ แท่นทอง และทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โรงเรียนบ้านนาโป่ง อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผลการวิจัยพบว่า (1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.38 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.84 เมื่อพิจารณารายบุคคล มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน และมีนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคแผนผังความคิดร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.25 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.83 และ (2) ผลการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.00 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน ไม่ผ่านตามเกณฑ์การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร้อยละ 70 และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ได้ใช้เทคนิคแผนผังความคิดร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และมีการสลับบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนทุกคนมีการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ครบทุกด้าน โดยมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 11.60 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.33

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 153 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

การสร้างเครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือมี ขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในขั้นเตรียมการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อหัวหน้าฝ่ายวิชาการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2. แบบทดสอบวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 1 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท

2.2 ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท จำนวน 1 ชุด

2.4 เสนอแบบทดสอบต่อหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 เสนอแบบทดสอบต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. นางสายพิณ สีดา ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
2. นายพงศ์ชัย พงศ์พรอนันต์ ตำแหน่ง งานวัดผลและประเมินผล
3. นางสาวสุติมา มีแย้ม ตำแหน่ง อาจารย์งานวิจัยและนวัตกรรม

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน

4. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรหาดัชนีความสอดคล้อง (1OC) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมระหว่าง 0.50-1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0. 50 ขึ้นไป (กรมวิชาการ. 2545: 65)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหาก่อนเรียน ทำการออกแบบกิจกรรมการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท ตรวจให้คะแนนและทำการบันทึกคะแนน

3. ขั้นเรียนเนื้อหา โดยผู้เรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

4. ขั้นทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนทดลองเรียน ตรวจให้คะแนนและเก็บข้อมูล

5. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท มาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพื่อทดสอบสมมติฐานและนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการเรียน วิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติ ได้แก่

1. ค่าสถิติร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ค่าแจกแจง t – test
5. ค่าความสอดคล้อง (IOC)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน) X	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน) Y	ผลต่าง D (X-Y=D)	ผลต่าง D2
1	11	16	5	25
2	10	17	7	49
3	11	15	4	16
4	10	15	5	25
5	11	15	4	16
6	12	14	2	4
7	14	17	3	9

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน) X	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน) Y	ผลต่าง D (X-Y=D)	ผลต่าง D2
8	12	16	4	16
9	11	16	5	25
10	12	14	2	4
11	11	15	4	16
12	12	15	3	9
13	11	15	4	16
14	13	17	4	16
15	14	16	2	4
16	11	15	4	16
17	12	16	4	16
18	10	15	5	25
19	13	17	4	16
20	10	16	6	36
21	10	15	5	25
22	11	15	4	16
รวม	252	342		
ร้อยละ	57.27	77.73		
เฉลี่ย $\bar{X}$	11.45	15.55		
S.D.	1.22	0.91		
t-test	15.59			
Df	21			

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	t-test	df
ก่อนเรียน	22	20	11.45	1.22	15.59	21
หลังเรียน	22	20	15.55	0.91		

แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 11.45 เป็น 15.55 และค่า t-test เท่ากับ15.59 ซึ่งตรงกับสมมติฐาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบกลุ่ม

ตารางความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม

หัวข้อประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1.ความรู้ในรายวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.32	0.57	มาก	3
2.กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น	4.27	0.55	มาก	5
3.กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริม ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็น	4.45	0.51	มาก	2
4. กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมในเนื้อหารายวิชา	4.23	0.53	มาก	6
5. กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในกลุ่มและส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดหลากหลายสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้	4.32	0.48	มาก	4
6. กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาเรื่องที่เรียนจนเกิดความเข้าใจถูกต้องส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด	1
7. กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนชอบสรุปเนื้อหาและจัดระเบียบความรู้ที่เรียนได้ด้วยตนเอง	4.45	0.51	มาก	2
รวม	4.37	มาก		

ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.37) โดยมีรายละเอียดดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาเรื่องที่เรียนจนเกิดความเข้าใจถูกต้องส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.55) กิจกรรม

การเรียนรู้ ส่งเสริม ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็นและ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนชอบสรุปเนื้อหาและจัดระเบียบความรู้ที่เรียนได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) ความรู้ในรายวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในกลุ่มและส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดหลากหลายสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมในเนื้อหารายวิชาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23)

สรุปผลการวิจัย

ผลกการวิจัยเรื่อง ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีบริษัทจำกัด เรื่องการจำหน่ายหุ้นทุนของบริษัท โดยวิธีการเรียนแบบกลุ่ม ของระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สามารถสรุปผลดังนี้

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 11.45 เป็น 15.55 และค่า t-test เท่ากับ 15.59 ซึ่งตรงกับสมมติฐาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบกลุ่ม

ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37) โดยมีรายละเอียดดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาเรื่องที่เรียนจนเกิดความเข้าใจถูกต้องส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.55) กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริม ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็นและ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนชอบสรุปเนื้อหาและจัดระเบียบความรู้ที่เรียนได้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) ความรู้ในรายวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในกลุ่มและส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดหลากหลายสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมในเนื้อหารายวิชาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23)

การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจาก 11.45

เป็น 15.55 และค่า t-test เท่ากับ 15.59 ซึ่งตรงกับสมมติฐาน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบกลุ่ม ซึ่งตรงกับ นันทวรรณ แก้วโชติ (2560: 39-40) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดเตรียมวางแผนการสอน โดยเตรียมหัวข้องานที่จะมอบหมายให้ทำเป็นกลุ่ม กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา วิธีการ ตลอดจนเตรียมสื่อการสอนและเอกสารที่ต้องใช้ในการสอน

2. ขั้นดำเนินการสอน ประกอบด้วย

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นจูงความสนใจของผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ อาจใช้วิธีทวนความรู้เดิม สนทนา ซักถาม อภิปรายนำเรื่อง เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนควรได้แจ้งจุดประสงค์การสอน แจ้งขั้นตอนการทำกิจกรรม กำหนดเวลา และข้อตกลงอื่น ๆ ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันก่อนเข้ากลุ่มทำกิจกรรม

2.2 ขั้นสอน มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามจำนวนที่เหมาะสม ใช้วิธีแบ่งกลุ่มที่น่าสนใจ

2) ให้แต่ละกลุ่มเลือกประธาน เลขานุการ

3) แจกเอกสาร บัตรคำถาม หรือสื่อการเรียนที่กลุ่มจำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่ม

4) ให้กลุ่มทำกิจกรรมเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด

5) ให้แต่ละกลุ่มทำรายงานผลของกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนด

2.3 ขั้นสรุป

1) ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อสรุปความสำคัญจากการรายงานของแต่ละกลุ่ม และผู้สอนให้เสนอแนะพร้อมแนวคิดในการประยุกต์ใช้

2) สนทนาและซักถามประเด็นปัญหาสำคัญเพื่อการวัดผล

3. ขั้นประเมินผล เป็นขั้นที่ผู้สอนประเมินจากการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน เกิดเจตคติและทักษะในการทำงานกลุ่มมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ ผู้สอนควรได้ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ด้วย เช่น ความกระตือรือร้นในการแบ่งกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสนใจ ความกล้าแสดงออก ลักษณะการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นต้น

และสอดคล้องกับงานวิจัย อารีรัตน์ แท่นทอง และทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โรงเรียนบ้านนาโป่ง อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผลการวิจัย พบว่า (1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.38 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.84 เมื่อพิจารณารายบุคคล มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน และมีนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน

และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคแผนผังความคิดร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.25 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.83 และ (2) ผลการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.00 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน ไม่ผ่านตามเกณฑ์การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร้อยละ 70 และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ได้ใช้เทคนิคแผนผังความคิดร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และมีการสลับบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนทุกคนมีการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ครบทุกด้าน โดยมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 11.60 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.33

2. ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37) โดยมีรายละเอียดดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาเรื่องที่เรียนจนเกิดความเข้าใจถูกต้องส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.55) กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริม ผู้เรียนได้ พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็นและ กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนชอบสรุปเนื้อหาและจัดระเบียบความรู้ที่เรียนได้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) ความรู้ในรายวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในกลุ่มและส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดหลากหลายสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมในเนื้อหารายวิชาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23) ซึ่งสอดคล้องกับ ปริญญา จเรรัชต์และคณะ(2546, หน้า 3) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงท่าทีความรู้สึก หรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดย ผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวพอสรุปความได้ว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับการได้รับการตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม ในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง และสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 , หน้า 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกส่วนรวมของบุคคลต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลที่เกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษา อันเกิดจากทัศนคติและความต้องการได้รับการตอบสนองทางด้านคุณภาพการสอนและ

ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกความพึงพอใจได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนและ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้ในอีกหลายรายวิชา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. สร้างวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์บนระบบการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน สำหรับครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่สนใจ

บรรณานุกรม

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เข้าถึงได้จาก
http://supapornouinong.blogspot.com/2018/04/blog-post_25.html
สืบค้นวันที่ 2 พฤษภาคม 2567

ขวัญชนก โนเลี่ยม.(2013). http://innovation.kpru.ac.th/web17/551121732/innovation/index.php/committee-work-method. [Online] เข้าถึงเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2561.

ความหมายของการแบ่งกลุ่ม http://064winitakaeokham.blogspot.com/2018/08/064-winita-committee-work- method.html (วันที่ค้นข้อมูล 2 พฤษภาคม 2567)

ชาตรี เกิดธรรม. http://edu.vru.ac.th/sct/cheet%20downdload/2.pdf. [Online] เข้าถึงเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2561

ชรินทร์ญา หวังวัชรกุล (2565:บทคัดย่อ) การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องโครงสร้างข้อมูลแบบลิงก์ลิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจดิจิทัล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

นันทวรรณ แก้วโชติ. (2560). เอกสารการจัดการเรียนรู้ (Learning Management). มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. http://oservice.skru.ac.th/ebookft/694/chapter_7.pdf. [Online] เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2561.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เข้าถึงได้จาก
http://www.bspc.ac.th/files/2106091313230750_22092215155920.pdf
สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2567

ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุด มหาวิทยาลัยศรีปทุม. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร:กรุงเทพฯ. DOI.
: https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/PNRU.the.2008.119
สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2567

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ).2546).ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสบียงสัตว์จังหวัด https://www.thoengwit.ac.th/projectkru/projdoc/54.pdf สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2567

วรัชญา นิธิธานนท์. (2552). รายงานการวิจัย เรื่อง การสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานกับการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.

วรากร แจ้งสนาม ,สนิท ตีเมืองซ้าย และปัณญาพัฒน์ ขันทอง (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาการเรียนผสมผสานแบบร่วมมือตามเทคนิคแบ่งกลุ่มแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชาวิทยาการคำนวณ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านอู่โลก

วนิดา เกตุเส็ง และ พรรณราย เทียมทัน (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับแอปพลิเคชันพลิกเกอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มโรงเรียนลานสัก กลุ่ม 3 จังหวัดอุทัยธานี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เข้าถึงได้จาก http://www.bspc.ac.th/files/2106091313230750_22092215155920.pdf สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2567

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2559:บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/97

ไพโรจน์คะเชนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นจาก: http://www.wattoongpel.com/มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2559:บทคัดย่อ) การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำงานเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

อารีรัตน์ แท่นทอง และทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ (2566:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ โรงเรียนบ้านนาโป่ง อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

Red Kh. (2555). https://www.scribd.com/document/110600877/การจัดการเรียนรู้-โดยกระบวนการกลุ่ม. [Online] เข้าถึงเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2561.

Seemalanon1212. (2013). https://seemalanonech.wordpress.com/2013/01/16/ทฤกระบวนการกลุ่ม-group-process/. [Online] เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2561